

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

विल्लूर् नडादूर् श्री करुणाकराचार्यस्वामिना विरचितम्
॥ श्रीनङ्गैन्नल्लूर् हयग्रीवसुप्रभातम् ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीनङ्गैन्नल्लूर् हयग्रीवसुप्रभातम् ॥

श्रीवत्सवंशकलशोदधिकौस्तुभस्य
श्रीवासराघवगुरोस्तनयं ततश्च ।
विद्या अवाप्य विबुधोत्तमतां दधानं
कुर्वे सदा हृदि गुरुं करुणाकराख्यम् ॥

यामिन्यपैति हयवक्त्र ! विमुञ्च निद्राम्
उन्मेषमृच्छतु तवोन्मिषितेन विश्वम् ।
योषासुपत्तनमिदं ह्यवृणोर्निवासं
कर्तुं जनस्य निखिलस्य हि सुप्रभातम् ॥ 1 ॥

सुखाय सुप्रातरिदं तवास्तु
जगत्पते जागृहि वाजिवक्त्र ! ।
अम्भोजमन्तश्शयमञ्जुतार -
लोलम्बमुन्मीलतु लोचनं ते ॥ 2 ॥

एवं स्वकीययदुनाथपरप्रभात -
सूक्तिं पठन् निगममौलिगुरुस्समिन्धे ।
व्यावृत्य देव भवतोऽभिमुखीं च कृत्वा
पार्श्वे तवाऽत्र वदने हय ! सुप्रभातम् ॥ 3 ॥

आश्रावयन्त्यभिनतस्वजनार्थवादान्
अङ्कं श्रिताऽसि करुणामयविग्रहे ! श्रीः ! ।
हंसस्य हेमधरणीधरपार्श्वभूमिं
हंसीव काचन रमे ! तव सुप्रभातम् ॥ 4 ॥

योषासुपत्तनपुरालयनित्यवासिन् !
दोषाकरे कृतनिवास ! तथाऽपि शुद्ध !।
भाषाभिवन्दितपदाब्जयुगेश ! वेदान्
हेषामिषेण वितरन् ! भज सुप्रभातम् ॥ 5 ॥

कर्णोद्भवौ जलशयस्य पुरा तवाऽऽस्तां
दैत्यौ तु वेदमखिलं विधितो हरन्तौ।
सुप्ते त्वयीश बहवोऽद्य कलौ तदर्थान्
तद्वाजिवक्त्र ! सहसा भज सुप्रभातम् ॥ 6 ॥

त्वत्पादपद्मयुगले प्रणतीर्विधाय
सर्वस्य मूर्ध्नि लिपिलेखनमेष कर्तुम्।
सज्जो विधिः पुर इहास्ति सभक्ति नाथ !
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 7 ॥

आचार्यदिव्यभवनेऽत्वतिमात्रभक्तिः
चान्द्रीं कलां शिरसि धूर्जटिरादधानः।
सर्वज्ञ एष धृतदक्षिणरम्यमूर्तिः
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 8 ॥

त्वामेव चित्तगतमेष सदा विधाय
त्वद्रूप एव सविता हयवक्त्र ! योऽदात्।
शुक्लं यजुर्मुनिवरस्य निजैः करैस्स
त्वन्मन्दिरं स्पृशति खात्तव सुप्रभातम् ॥ 9 ॥

एषा कथा भुवि कृता वितता मयेति
प्राप्य प्रमोदमयमेति पराशरोऽपि।
पारम्यवित् तव विभो ! महतोः प्रसादात्
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 10 ॥

श्रीवाजिमेधबलतो यदहं कवीशः
त्वाद्यं तथा चरममप्यथ काण्डमिद्वम्।
श्रीवाजिमेधचरितेन कृतं मयेति
वाल्मीकिरेति भगवन् ! तव सुप्रभातम् ॥ 11 ॥

देव ! त्वदीयचरितं कथयन् क्वचित्तु
कोणे महाकलहपुस्तक एष भेजे।
व्यासत्वमित्यथ कृतज्ञ इहैष भाति
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 12 ॥

मत्स्याश्वकच्छप इति प्रथितावतारान्
संवर्णयन् तव गुणेषु सदा रतोऽसौ।
श्रीकीरयोगिवर एष विभाति नाथ !
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 13 ॥

श्रीकारिजः क्वचिदहो फणितो मयाऽऽसीत्
अर्चापरः परमसौ मम शिष्यभूतः।
संयग्जगाद कलिवैरिरितीह तेन
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 14 ॥

तालेन वेदमनघं द्रमिडे सुरम्यं
श्रीभागिनेयसहितो भवतेऽत्र गायन्।
श्रीरङ्गनाथमुनिरेष विभाति देव !
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 15 ॥

आदौ भवन्तमनघं मधुजित्पदेन
स्पृष्ट्वा यदाह भगवन् ! किल रत्नमेतत्।
स्तोत्रं मदीयमिति यामुन एष भक्त्या
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 16 ॥

श्रीभाष्यमेतदिह मे किल भाष्यमाह
या शारदा तव पदाम्बुजभक्तिपूर्णा।
सर्वं प्रभो ! तव कृपेति वदन् यतीशः
त्वां सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 17 ॥

श्रीताक्ष्यवाहनचरो विदुषां विधेश्च
दातेष्टमित्यपि नमन् हयवक्त्र ! तं त्वाम्।
भावं पराशरगिरां प्रपठन् स एति
श्रीविष्णुचित्तगुरुराट् तव सुप्रभातम् ॥ 18 ॥

श्रीरङ्गनाथसविधे स पराशरार्यः
देव्याः दृशोरसमतां तव यो जगाद।
योषित्सुपत्तनपुरे भवतः कटाक्षं
तं सेविता हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 19 ॥

श्रीभाष्यगोरससुधे महिते च देव !
श्रीवत्सवंश्यगुरुराडिह तेऽपि दातुम्।
काञ्चीपुरे व वरदस्य पुरोऽत्र भाति
त्वां चिन्तयन् हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 20 ॥

गोष्ठी परा तव विभूतिरता समेता
घोषश्च देव ! तव कीर्तिपरोऽथ तस्याः।
प्राप्तप्रवालधरवैद्युतयानघोषैः
मिश्रश्श्रुतौ हय ! मुखे तव सुप्रभातम् ॥ 21 ॥

सन्ध्याकाले विशुद्धा द्विजवरपरिषत् वाजिनं संस्मरन्ती
केश्यश्चस्याथ जिष्णुं सुरभिमतिक्रचा सौरभं नैजवक्त्रे।
वाञ्छन्ती वेदमूर्ते ! हयमुख ! तव सा संमुखीनाऽधुनेयं
प्रत्यक्षं द्रष्टुमश्वं तमिव सपदि हे ! तद्भजेस्सुप्रभातम् ॥ 22 ॥

भूराद्यास्सप्त सर्वे द्विजकुलजनिता व्याहृतीस्सञ्जपन्तः
प्राणायामे चतुर्थ्या मह इति भगवन् ! व्याहृतेर्लक्ष्यभूतम्।
वागीशं त्वां भजन्तस्तदिह च पुरतो द्रष्टुकामास्समेताः
साक्षात् योषित्सुपुर्या हयवदन ! विभो ! तद्भजेस्सुप्रभातम् ॥ 23 ॥

योषित्सत्पुरवास ! वाजिवदन ! श्रीचन्द्रबिम्बे स्थित !
लक्ष्मीमङ्कगतां दधान ! भगवन् ! श्वेताद्रितुल्याकृते !।
वेदार्थादिसुरक्षणाय कलितस्वीयावतार ! प्रभो !
वेदार्थावनसत्सभाजनमुखात्सूषागिरस्स्वीकुरु ॥ 24 ॥

योषित्सत्पुरवासिनं द्विजपतेस्सन्मण्डलालङ्कृतिं
स्त्रीरत्नोदयभूमिजुष्टदयितं गन्धर्वदिव्याननम्।
तेन श्रीनिधिराघवार्यवपुषा संशिक्षितो बालकः
तुष्टावेति मुखे दिनस्य पठतां स्यात् सुप्रभातं सदा ॥ 25 ॥

॥ इति श्रीनङ्गैनल्लूर् हयग्रीवसुप्रभातं समाप्तम् ॥